

# KORONAVIRUS A NEZÁVISLOST

Středa, 8. srpna 2020

Ursula von der Leyen vyjádřila velkou starost o to, aby podniky zanikající nebo finančně oslabené poklesem ekonomiky se nedostaly do cílů, které mají být dosaženy rukou. Je to realistické vyjádření. Ale asi hlavně pro Německo západní země. My už v cílech rukou totiž dříve jsme. A jsme závislí hlavně na Německu. Stáť, která je už je v jiném postavení než Německo, které má být ztratit svoje podnikatele. My už jsme jako ti proletáři: dělníci leda svoje okovy.

Takže vzhledem k našemu postavení to vyvolává spíše rozpaky a myslím si, že vládní iniciativy, kdy k tomu zatím mlčí. Je otázka, co se stane, kdy zde bude vliv německého vlivu? Pokud to nebude spojeno s předtorskými metodami, s konspirací pro německé stáť, tak bychom snad mohli uvážit poněkud větší ztrátu jednostrannou závislost na Německu a vlivem diverzifikovat vlastnický profil naší země.

My nemáme dosti kapitálu, který by vytvořil trvalou naši vlastní strukturu. A po koronavirové krizi to bude ještě horší. Uvažovat o cíli kapitálu nás asi nemine. Měli by ovšem spíše vytvořit diverzifikaci a nikoliv prohlubující závislost na jednom státu. Nenechme se mluvit o evropské unii a působnosti evropského kapitálu. Je to jen zamlouvání skutečnosti. Evropské stáť, pokud bude mít tu působit, bude se chovat stejně jako Taiwan nebo Jižní Korea. Nikde nevidím v tomto, že je nějaký kapitál evropský. Nenechme se balamutit.

Námci už často zaměřují svoje zájmy s evropskými.

Ursula von der Leyen tvrdí, že by se daly vytvořit nějaké zájmy prostě, jak v kupu domácností podniků zabránit. No ale nevím jak. Omezovat pohyb kapitálu přece není možné. U nás bych se měl, že je to dosti problematické, protože německé podniky máme jen v našich paděch. V našem paděch nějakých opatření by nás sledovala vlna zálob na stáť. Těba pro nedodržování závazků ochrany kapitálu. Změnu vlastníka, dnes zahraničního majitele, na jiného zahraničního majitele, bych asi nechtěl. Ohlédnout se nějakou evropskou solidaritou je v tomto našem paděch nesmysl, protože ta je vyhlávena jen, když je ohroženo Německo.

Vám dobře, že kapitál není nezávislý a nezávislý se jen ekonomickými aspekty, jak se nám snaží namluvit neoliberální ideologie, ale podporuje stáť, ve které se sídlí centrum a kde je působení akcionářů. Když jsou akcionáři v Německu, potom samozřejmě mají jistě mnoho důvodů platit tam vyjádření platy, působit tam lukrativně provoz, byť by to těba nebylo ekonomicky nejlepší. Cílem kapitálem jsme stáťle obdrželi o obrovské prostě, než zůstanou platy a působem získat do zahraničí, nakonec i placením daní tam, nikoliv u nás.

Nejlépe by bylo poslat naši vlastníckou základnu. Kapitál ovšem chybí a možná i není vhodné riskovat. I když nemám ráj zasahování stáť do hospodářské pomoci, hlavně rázně omezen, působí jen v mimořádné situaci by stáť měl pomáhat penězi, nikoliv dávat mi omezující cíle zájmy.

Ale stájit dovede obvykle jen lehkově utrácet, rozděvat. Jsme svádky toho, jak se populističtí politici pádňedhájí - v nabídkách pomoci podnikatelům. To je sice do nějakého máry nutná, ale jen u těch malých. U velkých by to bylo trestuhodné. Pokud jsou v nesnázi, měli by stát investovat a zřít poděly. Fanatické dodrůvájí - liberální - ch zřísad, že stát nesmí nic vlastnit a nic podnikat, jsou pátekonané a koronavirus jim děívá prěívá teě jakousi řínou z milosti.

Premiér Babiš se změní, že by stát mohl některé podniky zachránit vytvořením státu - ho podělu. Stát by na obnovení vřrobě a fungujících podniků mohl vydělat a nenechat to zahraničím předětorům. Potom by se mohly vytvořit korporace našich podnikatelů, které by státní poděly postupně vykoupily. Tak by se dostal přímý alespoň ášsteěná do eských rukou. Stát by si mohl náco ponechat, třeba strategické podniky v oblasti těžby surovin, apod. Doufám, že je dostatečná zkušenost podnikatelů, aby to dokázal zařdit.

Možná je třeba, kde se ten kapitál vezme. Vždyť na vykoupení zahraničím ho kapitál nemáme, ale na vykoupení státního ho budeme mít? Jednak státní poděly se budou prodávat po nějakém době. Tedy v době, kdy doufám u hospodářství - pobě - naplněno několik let. Stát potom zjistí, které prodeje by mohl uskutečnit. Vytvoří se struktura malých akcionářů - třeba nějakou akci: âžKupujeme si naše hospodářství. Lidé mají stejné mnoho peněz v bankách a tento kapitál by se mohl využívat. V Maarsku udělali něco podobného s děchodovými fondy. Dokonce by se tímto způsobem mohla děchodová reforma. Možná se pro tento áel má vytvořit nějaká zřikonná norma kodifikující novou formu akcionářské společnosti, kterou stát založí - a bude kontrolovat, protože naše zkušenosti s kampeličkami jsou špatné.

Občané budou spojit do společnosti, které budou vlastnit poděly a investovat. Zřívě stát alespoň ášsteěná zaplatí dluhy, protože se pádnpokládá, že poděly postupně vzrostou na ceně a budou podstatně dražší - než v době nákupu.

Zřívěrem:

Konečně máme dokázat, že jsme se dovedli probudit z letargie, že nás koronavirus posílil, vyprovokoval naše schopnosti.

Věřm, že v Bařově době by to šlo bez problémů.

Mám však velké obavy z řplatných politiků, kteří budou zřivšl - na bankách, které tím pářijdou o klienty a pářjmy ze státních pářjek. Děle si myslím, že je pářli mnoho vazalů zřivšlých na zahraničích zřijmech.

V podstatě to znamená máť dobrých politiků, kteří jsou vlastenci a děířou pro stát konečně náco udělat. Prohlášejí Babiše, že by mohl stát vykupovat podniky, je slibně zaříte. Doufám, že to vezme za řřivně konec a že z toho nebude jen neproduktivní rozděívání, které potom zaplatíme věichní a budeme čřit zase jen peněze do zahraničích bank.

Populismus se musí proměnit na slušbu státu a jeho budoucnosti. Občané musí pochopit, co je populismus = neproduktivní rozděívání, a co je na druhé

straně hospodářství a budování budoucnosti. Kupodivu, Maďaři to pochopili.

Ale hlavní musíme dokázat rozeznat, která politik dává dobrou práci pro stát a která nás zaprodává a která strana je vlastně jen prodlouženou rukou zahraničních organizací, spjatých s evropským univerzalismem a jejich donátory, svátovými oligarchy.

To je klíčové. Volby se blíží.

Vlastimil Podracký